

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Maribor — središče?

S Štajerskega, 20. junija.

Maribor je stolica lavantinskega škofa ter vsled tega sevó tudi sedež številnega klerikalnega štaba. Ti gospodje pa mislijo, da pač ni nič bolj naravnega, kakor da naj bi bilo tam tudi središče štajerskih Slovencev.

Lansko leto je omenila celjska „Domovina“, da je Celje iz mnogih nagibov smatrati za nekako prestolnico Slovenske Štajerske. Kako so srfotali takrat talarji mariborskih politikov, češ, kaj takega se sme prisoditi le Mariboru. Letos so začeli slovenski listi pisati za politično in administrativno ločitev slovenskega Štajerja od Gradca. Mariborskemu slovenskemu klerikalnemu glasilu se je seveda najprvo mudilo zakuriti ogenj, kjer se bo pekla veve-rica, katero šele gremo lovit, češ, vsa oblastva in spe je nastaniti edino le v Mariboru.

Ali pa je sploh storil Maribor v političnem oziru zadnja desetletja korak naprej? S čim motivirajo tedaj klerikalci svoje zahteve po vodstvu? Naši cerkveni politiki v Mariboru čakajo, da sklatijo drugi z naporom in žrtvami jabelko z drevesa, potem pač priskočijo, da ga poberó ter si ga prilasté.

Kaj pa sploh izve svet iz političnih borb v Mariboru, dasi sta škofovemu štabu v to svrhu dva lista na razpolago? Tega pač ne bo nikdo trdil, da je krdelo kaplanov, vikarjev in kanonikov z delom preobloženo, da bi jim ne preostajalo časa za politično poučevanje in organizovanje v mestu in okolici. Toda nič se ne stori. Čisto nič! Nemškutarija se od dne do dne hujše razširja v najbližji okolici. Šole pri Sv. Magdaleni za okolico, v Studencih, Kamnici i. t. d. so nemške, kjer večinoma celo kaplani učijo veronauk v nemščini.

Nekako krščansko delavsko društvo — sploh edino društvo — vodi neki profesor bogoslovja. Pa dasi je le neznatna

trohica udov, ki se štejejo med Nemce, dasi so ti sami ponemčenci, je celo društvo znotraj in zunaj — nemško. Nemško se posluje, nemško zboruje, nemško govori, nemško moli ter nemško poje. Takšna nezdrava organizacija ne le, da ničesar ne reši, temuč še podkrepi preprosto maso, da je le nemščina izveličalna, ker ji daje bogoslovni profesor prednost.

Po izgledu celjskih Slovencev so tudi tam začeli zidati „Narodni dom“. Isti je že zdavno dogotovljen, nastanjeni so v njem že nekateri denarni zavodi. Toda najbližnji sosedje bi niti ne vedeli za to podjetje, da nista klerikalna lista enkrat poročala o nekem delikatnem dogodku, kako je dozidano poslopje neki bedasti German raz balkona „blagoslovil“. O kaki slovesni otvoritvi ni glasu. In vender bi bila to najlepša prilika pokazati dozdevnemu nemškemu mestu, kaj zamorejo Slovenci. Pa škof in njegovi adjutantje se menda bojijo pokazati to. Pri taki strahopetnosti ni čuda, če zraste drznost razposajenih Prusakov tako, da bodo v bodoče raz okenj in balkonov rosili svoj blagoslov po mazi-ljenih glavah. Saj se je neki ugleden slovenski politik izrazil, da bo nov „Narodni dom“ v Mariboru le — velik farovž.

Glede narodne trgovine in obrti se prav nič ne stori. Vse kar se je v tem oziru zadnje leto storilo, je to, da se je izkazala korist sorodstva z župniki za gotove ljudi.

Vse kar je izvedel svet zadnje leto o mariborskem „napredku“, je: ustanovitev misijonarske postaje pri Sv. Jožefu ter srečkanje za zidanje nove župne cerkve pri Sv. Magdaleni. To je narodno delo mariborske duhovščine, delo tistih ljudi, ki hočejo voditi slovenstvo na Štajarskem in ki, ne meneč se za to, da se meja pogreza, se še vtikajo v nasprotstva na Kranjskem.

In takšno mesto s takšnimi politiki, naj bi bilo politično in administrativno središče štajerskih Slovencev? Prizanesi nam, Bože!

V Ljubljani, 22. junija. Srednja stranka.

„Prager Tagblatt“ javlja, da se snuje „srednja“ stranka, ki naj bi posredovala med Nemci in Čehi ter rešila ministrstvo s sedanjega strankarskega stališča na objektivnem nivó. Za „srednjo“ stranko so baje zavzeti nekateri „katoliški“ tirolski, nekateri poljski in nemški poslanci iz opozicije. Neki poljski poslanec — baje Rutowski — pozivlja Poljake, naj razbijejo sedanji „železni obroč“, naj se ločijo od „terorističnih“ Čehov in se pridružijo „zmernim“ Nemcem. ... Pač je doslej še malo upanja, da bi se uresničil uzor vseh opozicijskincev, da bi se razbila sedanja večina ter se osnovala s pomočjo Poljakov nova, v kateri bi imeli, kot nekaj, glavno besedo Nemci!

Dogodki na srbsko-turški meji.

Srbska in turška vlada sta poslali na mejo posebni komisiji, ki naj preiščeta, kdo je zakrivil boje od 14. do 17. t. m. ob Jablonici. Bržčas bodeta zavračala oba komisarja krivdo na drugi narod, in posledica tega bo, da ostane zopet vse pri starem tako dolgo, da se pripeti nov izgred. To se bo ponavljalo dotlej, dokler evropske kulturne države ne zapode Turkov iz Evrope.

Kmetijski nemiri v Rumuniji.

Okoli 1500, deloma oboroženih kmetov je hotelo 19. t. m. vdreti v mesto Slatina, češ, da hočejo protestirati proti državno-zborski volitvi III. volilnega razreda, ker je propadel neki Bogdan Pitesti, kandidat socialistično-anarhistične stranke. Vojaško četo, ki je hotela razgnati kmete, so napadli izgredniki z revolverji, s kamenjem in koli, vsled česar je bilo ranjenih več vojakov. Vojaštvo je ustrelilo najprej v zrak, potem pa na izgrednike. Mnogo jih je bilo ranjenih, nekaj celo smrtno zadetih. Vojaki so streljali posamezno, ne v salvah. Voditelje kmetov so zaprli. Izkazalo se je, da je ves izgred vprizoril propadli Pitesti, ter da so ti nemiri nekako nadaljevanje zim-

skih kmetijskih nemirov. Sedaj je v Rumuniji zopet mir.

Francoska kriza.

Loubet je poklical Bourgeoisa iz Haga, da se posvetuje z njim glede ministrske krize, ki traja sedaj že deset dnij. Nekateri listi menijo, da je Loubet ponudil Bourgeoisu ministrsko predsedstvo, da pa je Bourgeois ponudbo odklonil. Radikalci in socialisti si žele Bourgeoisa za kabinetnega šefa, nacionalisti, monarhisti in klerikalci pa se izražajo proti tej kandidaturi. Zatrjuje se tudi, da je pozval Loubet Bourgeoisa, naj posreduje za Waldeck-Rous-seaua, ki naj bi postal vendar-le ministrski predsednik. Tudi Poincaré naj bi vstopil v njegovo ministrstvo. Razmere so torej še vedno nejasne.

Ključ k aferi Dreyfus.

Pod tem naslovom je prinesel večerajšnji jutranji list dunajske „Reichswehr“ iz Pariza obširno brzojavko, v kateri se trdi, da ve polno resnico Casimir Perier, ki je bil ob času Dreyfusove obsodbe predsednik republike. Casimir Perier je radi napadov časopisov, ki so trdili, da ve vso istino, a je noče povedati, vendar molčal in rajši odložil najvišje francosko dostojanstvo ter se umaknil Faureju. Casimir Perier pa hoče pri novi obravnavi v Rennesu baje izpovedati vse. Tedaj se izkaže, da je molčal, ker se je bal, da izzove resen konflikt med Francijo in Nemčijo. Casimir Perier hoče baje izjaviti, da je zaupno opozorila francosko vlado neka oficialna oseba Nemčije, — oseba, ki zavzema najvišje družbeno in vojaško dostojanstvo, da izroča neki častnik francoskega generalnega štaba vojaške dokumente. V tem brzojavu ni sporočeno, ali je dotična veleodlična oseba Nemčije imenovala naravnost Dreyfusa izdajalcem ali sploh nekega častnika brez navedenega imena. Ako se je zgodilo poslednje, je možno, da je bil Dreyfus obsojen povsem nedolžen ali pa je bil samo sokrivec. Vse te dvome razžene nova obravnava. Govoril

LISTEK.

V brezdnú škorpionov.

Spisal Fr. C. pl. Wickede.
(Dalje.)

„Jutri vzamemo vrvi in lomilna dleta, da si ogledamo žrelo od znotraj,“ je dejal Gonzago. Prijatelja nista bila nič kaj zadovoljna s tem, toda Mehikanec ju je znal popolnoma prepričati; govoril jima je toliko o vrednosti svoje najdbe, da sta prijatelja zvečer legla s sklepom spat, da sta odpravila drugo jutro na težavno delo.

Še predno je stalo naslednjega dne solnce tri ure na nebu, so bili možje že na poti k brezdnú. Tja prišedši, je pričel Gonzago ročno s pripravami, da bi se spustil v žrelo. Njegova brezskrbnost je tudi prijatelja ojunačila povsem.

Miguel je naredil s pomočjo vrvi nekako zanjko ter splezal potem urno, še predno sta se zavedla njegova druga, kaj da hoče, v brezdnú. Spustil se je precej globoko, kajti njegov glas se je čul le nekoliko na površini.

Nekaj časa ja bilo vse tiho, kar se je zopet prikazal Mehikanec; seboj je prinesel dva kosa kremenca, v katerem je bilo nad 8 desetin zlata. Na kremenju pa je tudi lezel skoro tri palce dolg škorpion.

„Pluto, bog bogastva, je tudi bog podzemlja,“ je dejal Tom Hayes, a niti on niti

njegov prijatelj se ni dal ostrašiti, zlasti ko jima Mehikanec ni mogel napovedati, kako ogromno veliko zlata je v brezdnú. Dogovorili so se, da pojde vedno po eden s pomočjo drugih dveh v globočino, in ko napolni vrečo, katero vzame seboj, se vrne na površje.

Prvi se je odpravil Tom Hayes. Za pas si je zataknil dleto, vzel seboj dovolj žveplenk in tresk ter v vrečo nekaj jedi za zajuterk; in potem sta ga druga spustila v brezdnú.

Spočetka ga je obhajala zona, toda ko je zagledal od zlata blesteče se stene, tedaj ga je minil strah. Globoko v žrelu je zažgal tresko ter jo vtaknil v razpoko skale; ni se mogel dovolj načuditi in razveseliti množine zlata, katero je našel tu doli. Stene so bile tako rekoč od zlata.

Kar ga je vzdramil iz prijetnega opazovanja čuden šum, ki je prihajal od zgoraj. Zdelo se mu je tudi, da čuje glasne vzklike; ob enem je priletelo par kamnov v globočino, kar je Toma potrdilo v misli, da se Joel in Miguel pretepata. Strašna slutnja mu je napolnila srce. Tresel se je po vsem životu. Tedaj pa je začul strašen krik, ob enem pa je priletelo telo, katerega oblik v naglici padanja ni mogel razločiti, mimo njega, — in pod njim iz globočine je odmevalo otlo bobnenje.

Tom si je jedva upal dihati, ni si pa mogel misliti, da bi bilo telo, ki je padlo v

brezdnú, telo prijatelja Joela. Toda ko je začel razmišljati dogodke poslednjih dnij, Miguelovo sovraštvo do Joela Macnaba, ogledovanje male deklice, ko je s prijateljem zakopaval svoj zaklad, in če je jemal v poštev še lokavost, s katero ju je spravil lopov v to samoto, tedaj si je moral priznati, da je Joel že postal Miguelova žrtev. — In kaj čaka njega? Na to vprašanje je kaj hitro dobil odgovor. Mahoma je začutil, da nekdo vleče za vrv, na kateri je bil privezan. Urno se je osvobodil vrvi ter zanjko nataknil na skalo blizu sebe. Jedva je to storil, ko je priletelo mimo njega dleto, na katero je bila zgoraj pritrjena vrv. Za trenotek je zagledal Tom nad seboj v slabih potezah Miguela, potem je postalo vse tiho kakor v grobu.

Tom je menil, da se je Mehikanec gotovo odstranil. V strašnem obupu je sedel na pomolek skale; njegova razburjena domišljija mu je prikazivala uprav grozne podobe.

Kako dolgo je tako sedel, sam ni vedel; ko pa se je zopet dvignil, je treska že pojimala. Mehanično je segel po vreči, da bi vzel iz nje drugo tresko; toda spomnil se je, da ima samo še štiri, katere mora prihraniti za najhujši slučaj. Tema je kakor težko breme legla na njegove ude, več ur je prebil v uprav nečloveških duševnih bolečinah. Slednjč je omagal ter zaspal.

Nakrat ga je vzbudilo nekaj, kar se je kakor mrzla mrtvaška roka prijel na njegovo vratu. Zagrabil je stvar ter jo zagljal s strašnim krikom v stran. Potem je zažgal tresko, in opazil, da so stene ponekod vse pokrite z ostudnimi martinčki, kakoršnih je dobiti zlasti veliko v Kaliforniji, ter škorpjani, debelimi pajki in s tarantulami, katerih pik je prav tako strupen kakor pik škorpionov. Pri pogledu na vse to mu je zledenila kri po žilah, vendar se mu je z lužjo vrnilo tudi veselje do življenja. In vzbudilo se mu je hrepenenje, da bi poskusil rešiti se.

Okrog njega se je lesketalo, kakor tisočero zvezd, ogromni zakladi so bili tu nakopičeni, zakladi, s katerimi bi bil lahko dobil pol sveta; a vendar vse to ni zadoščalo, da bi si bil kupil le dihlej čistega, božjega zraka, da bi se rešil gotove smrti, katera se mu je režala nasproti. Pokril si je obraz z rokami ter bridko plakal.

Za nekaj časa se je zopet nekoliko pomiril, in začel se je natančneje ogledavati okrog sebe. Prav v bližini je opazil potoček, katerega žuborenje je poprej še bolj razburjalo njegovo bolno domišljijo. Napil se je čiste vode ter se umil, kar ga je zelo okrepilo.

Pečina, na kateri je stal, je bila od kremenca in zemlje, nad njo in pod njo se je razprostiralo več taci plastij, katere so stale v nejednakih vrstah druga nad drugo.

bo takrat tudi general Mercier, ki je bil vojni minister, ko je bil Dreyfus obsojen. Mercier je moral molčati, ker mu je tako ukazal Casimir Perier. Morda pa se takrat tudi izve, kdo je bila tista veleodlična oficialna oseba Nemčije. Da bi nastala vsled tega nova vojna med Francijo in Nemčijo, se baje ni bati.

Anglija in Transvaal.

Anglija se pripravljala na vojno. To je najnovejša vest, ki dohaja brzojavnim putem iz Capstadta. Angleška vojaška oblastva v Capstadtu so že odpovedala nekatera naročila, češ, da ne morejo čakati nanja, ker morejo biti polki vsak čas pripravljeni, da zapustijo mesto. Detachmenti v Wynbergu in Stellenboschu so se že združili s polki v Capstadtu. „Daily Telegraph“ poroča celo, da je general Redvers Buller določen poveljnikom angleških bojnih čet v južni Afriki. V glavnih bivališčih se delajo že obširne priprave za velike množice konjenikov in topničarjev.

Nasveti k nameravani lesni zadrugi.

Spisal Anton Žnidaršič.

„V jedinstvi je moč“.

Misel, ki so jo sprožili nekateri napredni trgovci z lesom, da bi se ustanovila zadruga za direktno oddajo lesa v inozemstvo, zasluži obdela spoštovanja. Upanje je, da ta ideja obudi prav obilo zanimanja, ne le pri interesentih, temveč tudi pri vseh onih, ki jim je blagor domovine na srcu, in pri vseh onih, ki uvidijo, da je le v povzdigi narodnega blagostanja prihodnost naroda zagotovljena. Kdor ve, koliko bogastva je bilo dosedaj v naših gozdovih, kdor ve, da je narod izrabljal to bogastvo le s tem, da je služil sebi vsakdanji kruh, med tem ko je velikim kapitalističnim trgovcem z lesom polnil gladne žepce, ta ve tudi, da je skrajni čas, da se tudi Slovenec postavi na lastne noge in onemogoči tujim kapitalistom izžemanje slovenskega bogastva.

Nikjer drugje ni namera, združiti posameznike v skupno delovanje, tako na mestu, kot ravno v lesni trgovini. Vprašaj kateregakoli slovenskega trgovca z lesom, vsak ti bo vedel povedati, kako šikanirajo vsi veliki lesni trgovci male slovenske producente, kako jim delajo za vsako malenkost velikanske odbitke, vedel ti bo pa tudi povedati, da nobena kupčija, ki jo sklene, gladko ne izteče, ampak je imel povsod znatne difference. In vedel bo tudi povedati o mnogih ovirah, ki se mu stavijo na pot od strani železnice in velikih posestnikov in to pri prodajah, pri izvozu in dovozu, pri nakladanju in razkladanju lesa, in obilih enakih nedostatkih.

Če pa nastopimo vsi slovenski trgovci skupno, organizirani v lastni zadrugi, premislite, ali ne bomo faktor, ki se ga mora povsod resno upoštevati? Kaj po, maga, če toži sedaj ta ali oni o neprilikah

Iz tega je sklepal, da morajo imeti plasti vsega brez dna isto lego, in iz tega se mu je vzbudila iskrica upanja, da bi lahko počasi luzel navzgor ter si tudi sam vsekal stopnice, ako ne bi mogel drugače naprej. Saj kamenje je bilo rahlo ter se je rušilo, kakor hitro se je premaknil. To ga je seveda ob enem tudi spominjalo k največji previdnosti.

S pogumom, kateri oživi v človeku obup, se je spravil Tom na delo. S svojo lopatico je odlomil velik kos kremenca, na katerega je potem stopil, da je dosegel skalo, ki je nad njegovo glavo štrlela daleč naprej. To skalo je začel dolbsti, da bi zlezal skozi njo. Delo mu je šlo le počasi izpod rok, kajti njegova lopatica je bila jako majhna. Tedaj se je pa spomnil lomilnega dleta, katero je zagnal Miguel v brezno, in katero je morda obviselo na vrvi. In res je dobil kmalu orodje, ki je bilo v tem slučaju neprecenljive vrednosti. Odslej je delo nekaj hitreje napredovalo; počasi je prilezel površju zemlje za deset črvljev bližje. Toda treska je ugašala, in ako bi šlo tako naprej, kakor doslej, porabil bi bil še najmanj deset bakelj, predno bi mu bilo mogoče rešiti se iz brezna. Imel je pa samo tri; a vključ temu ni obupal, marveč pridno delal. Tako je predrl še tri plasti; a delo ga je nepopisno utrudilo. Hrepenel je po počitku.

(Konec prih.)

in krivicah, ki se mu godé. Še zmenijo se ne zanj, ker smo vsak posamezen premajhni, da bi se nas kje vpoštevalo.

Nam je dobro znano, da oni veliki trgovci z lesom, ki lahko razpolagajo z vsemi sredstvi, in ki previdno in pametno v trgovini delujejo, zaslužijo ogromen denar. Znano nam je, znano, kaj dosežejo, a mi ne moremo ž njimi, nam so peruti postržene. Če se pa združimo, če osnujemo zadrugo, stopili bomo lahko še z ugodnejšimi sredstvi v svetovno trgovino, nastopili bomo kot največja trgovinska hiša z lesom, in taka doseže vedno najlepše vspehe.

Zadruga pa naj bi se osnovala po tem-le načrtu:

Združniki pridobiti bi morali kolikor veliko število trgovcev z lesom, kateri bi bili obvezani, vso svojo produkcijo jedino-le zadrugi v prodajo izročati. Da bi bila pa ta zadruga pristopna tudi najmanjšim prodajalcem, vplačati bi imel vsak, kdor pristopi k zadrugi, 50 gld. kot vstopnino ter bi že s tem imel vse pravice združnika. Prosto pa bi bilo združnikom vplačati deleže, katere bi določilo na pr. na 100 gold., in kateri bi se le primerno obrestovali.

Ti deleži bi bili obratna glavnica za druge. Zadruga sama kot taka potrebovala ne bi nikakega velicega kapitala. Prevzela bi blago od združnikov, ga prodala, in ko bi denar iztržila, plačala bi tudi združnike. Zadruga delovala bi nekako kot komisionalna firma. Ker pa marsikateri trgovec ne razpolaga s takim kapitalom, da bi zamogel čakati, dokler zadruga blago vkrci, odpošlje ter denar zanj dobi, opomoglo bi se lahko tem načinom, da bi zadruga vzela posojila proti primernim obrestim ter razposojila trgovcem, kateri so ji blago že izročili, za ta čas, dokler denar za poslano blago prejme. Pomagano bi bilo s tem še posebno trgovcem samim, kajti ko bi imel na pr. vagon desk gotovih, poslal bi ga v zadrugo skladišče in na njegovo zahtevanje izplačala bi mu zadruga posojilo na ta vagon, vzemimo dve tretjini vrednosti lesa. Zadruga ne bi s tem prav nič riskirala. Trgovcu pa bi bilo s tem izdatno pomagano, imel bi zopet denar, da lahko naprej dela.

Kako pa naj bi zadruga pričela delovati? Slišali smo, da se namerava napraviti v Aleksandriji in v Trstu zadrugo skladišče. A proti skladišču v Aleksandriji bi bili mi iz naslednjih vzrokov: Prvič je ta namera malo prenapljena. Znano nam je sicer, da se v Aleksandriji dosežejo lepe cene, a mi, ki vendar temeljito ne poznamo svetovne trgovine, mi ne smemo vsega verjeti. Drugič pa je tako skladišče, ki je tako daleč od domovine, nezanesljivo. Ne poznamo še ne ljudi ne običajev, nimamo tudi takih ljudi, ki bi znali prvič jezike, drugič pa imeli tako garancijo, kot bi jo morala naša zadruga zagotoviti, tretjič pa vendar ni tako gotov uspeh nameravane zadruge, in vsak ve, da je vsak začetek težak, in da je v začetku največ neprilik. Kakor smo že omenili, mi ne poznamo temeljito svetovne trgovine, vzemimo pa, da se nam v Aleksandriji stavijo pri importu in prodaji kake težkoče, ljudje, ki smo jih tja poslali, ne bi vedeli brez našega dovoljenja kaj početi, in tako se zapletemo lahko v take neprilike, da bi bile v pogubo tej prevažni nameri. Sploh mislimo, da bi bile s skladiščem v Aleksandriji velike težkoče zvezane.

Naša misel bi bila torej ta: Napravimo si zadrugo skladišče v Trstu, kamor naj vsi združniki svojo produkcijo pošiljajo. Po posameznih večjih postajah napravijo se pa podružnična skladišča, zato da se blago, ki je o tih zadnje imenovanih skladiščih shranjeno, o času odpošiljanja blaga po parnikih, direktno iz vagona na parnik vkrci. V Trstu naj bo tedaj naše glavno skladišče, v Trstu naj bo centralna pisarna naše zadruge, v Trstu naj bodo seje našega odbora. Od tukaj pogajali bi se z inozemskimi tvrdkami za blago, od tukaj pošiljali bi popotnike na inozemske trge proučevati razmere in prodajali blago. In če bi mi les v takih množinah, kot ga nameravamo prodajati, dobivali od združnikov, prišli bi tudi inozemski trgovci k nam v Trst, kjer bi ti blago ogledali in kjer bi se za cene dogovorili. Iz Trsta imeli bi odprta pota na vse kraje sveta, imeli bi Italijo, Dalmacijo, Grško in Afriko. Delali bi tudi lahko v Aleksandriji in s

časoma po potrebi tudi lahko napravili skladišča na posameznih trgih. Morda bi se dobili tudi slovenski trgovci, ki bi na svojo roko se nastanili na kakem takem inozemskem trgu.

Če bi imeli tako zadrugo pisarno, če bi imeli svoje popotnike, kakšna lepa šola bi bila to za sinove naših slovenskih trgovcev, kateri bi si svojo trgovsko izobrazbo radi razširili, kateri bi se radi oprijeli svetovne trgovine, a nimajo znanja in ne prakse.

S tem, da napravimo skladišče v Trstu, nismo še nič riskirali. Tukaj smo doma in vsak čias lahko kontroliramo svoje osobe. Tudi proti tej ideji ne bi bili, da se ustanovi skladišče v Aleksandriji, ako bi bili v svetovno trgovino že vpeljeni; a ker upamo, da se bo dalo iz Trsta ravno tako delovati, pri tem pa brez vsake nevarnosti in z veliko lahkoto, zato bi bili vsaj v začetku le za to.

Pri tej priliki omenimo tudi, da bi bila ta naša zadruga tudi v pomoč vsem slovenskim zadrugam, ki bi se hotele baviti z eksportom. Ko bi si pridobili znanje v inozemstvu ali ne bi bilo prilično poizvedovati za oddajo družih proizvodov naše domovine kot je sadje, seno, mizarski, kovaški, žebeljarski in glinasti izdelki in še obilo drugega?

Gotovi smo tudi, da bi nam šla vlada na roko, da nam bi dala podpore za skladišča, da bi dala podpore onim, ki žele potovati na inozemske trge, saj je tudi eksportni družbi, ki se je letos ustanovila na Dunaji, zagotovila podporo ter mladenčice, ki potujejo na inozemske trge, oprostila od vojaške službe in jim dala letnih 800 gld. podpore.

Slišali pa smo tudi pomisleke proti tej zadrugi. Reklo se nam je, da ne bo moči sporazumljenja doseči, ker imajo v enih krajih lepši les, ko v drugem, ker eni producentje lepše blago izdelujejo kot drugi, ker se vendar ne doseže takih cen kot boče kdo pričakoval. Mi pa pravimo tako: Če bo oni, ki ima slabši les in slabše blago, nižjo ceno dosegel kot drugi, ki ima lepši les in lepše blago, gotovo ne bo — če se mu bo razlilika dokazala — enakega plačila imeti hotel. Vse blago se bo v zadrugi skladišču po enaki določbi asortiralo in razvrščalo, vsacemu združniku se bo to takoj naznanilo, tako da si ga lahko ogleda ter razloček med enim in drugim razvidi, kar se pa tiče cen, rečemo samo to: Če tudi ne dosežemo boljših cen, kot jih imamo sedaj, le če se bo pošteno delalo, smo si gotovi boljših uspehov, kot jih dosežemo pri sedanjih veletržcih. Vemo pa in smo prepričani, da tudi ti ne delajo brez dobička. Vemo iz zanesljivih virov, da naši slovenski trgovci nad 100 vagonov lesa na dan producirajo. Če vzamemo tedaj 300 dni v letu po 100 vagonov, imamo 30.000 vagonov. Če pri vsakem vagonu le 10 gld. več dosežemo, dobila bo naša domovina 300.000 gld. več na leto za les. Teh 10 gld. na vagon pa je še le najmanjši odbitek, ki nam ga sedaj veletržec napravi. Računali pa bomo tudi na večji dobiček, ne le da si prihranimo difference. Pri tem pa moramo računati, da bo naša zadruga imela dosti manjšo režijo, ko jo imajo veletržci. Na podružniških skladiščih shranjeno blago oddajalo se bo lahko direktno na parnik, in manipulacija v tako velikih množinah bo razmeroma gotovo manjša kot jo imajo sedaj veletržci. Premislite le, koliko lesnih trgovcev in koliko osobe se živi sedaj od naših žuljev? Mi bomo pa imeli slovensko osobe in slovenske delavce, in s tem bo tudi mrvica na narodno lice Trsta odpala.

Začnimo tedaj! Ne vstrašimo se vsacega pomisleka, ne poslušajmo tistih, ki nam pripovedujejo o lepih starih časih, ko se je, če se je le človek ganil, denar služil! Danes ni več tistega, danes se je treba veliko truditi, da se malo zasluži. Imeli bomo, to vemo gotovo, i mi neprilik, a s trdno voljo in z vztrajnostjo pridemo gotovo do uspehov. Na delo tedaj!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. junija.

— Osebnosti. Finančni ravnatelj v Ljubljani g. Karol Lubec je dobil naslov dvornega svetnika. Deželno sodni svetnik v Krškem g. Alojzij Gregorin je premeščen v Celje. Okrajni sodnik v Metliki

g. Emil Rizzoli je imenovan deželno sodnim svetnikom v Novem mestu. Imenovani so nadalje sodni pristavi gg.: Ivan Pogachnik v Kranju okrajnim sodnikom v Krškem, Jurij Šumer v Metliki okrajnim sodnikom istotam in dr. Jakob Toplak v Ptuj svetiškimi tajnikom v Ljubljani.

— Izredni občni zbor „Slovenske Matice“ se je vršil včeraj popoldne v mestni dvorani. Sklican je bil, da sklepa o odborovem nasvetu, naj se društvena hiša v Zvezdi proda. Odboru sta došli dve ponudbi in odbor je bil mnenja, naj se hiša proda, ker nese samo 3.03%, in ker je potrebna večjih popravil, ki bi povzročila znatnih stroškov. Vrh tega dela oskrbovanje in nadzorovanje hiše odboru mnogo težav in primerjajo se tudi izgube pri insolventnih strankah. Z ozirom na te okolnosti, katere je v imenu odbora razložil blagajnik dr. Stare, je odbor nasvetoval, naj se ga dooblasti, da hišo ofsetno potom proda in sicer za najmanj 30.000 gld., pripisne pristojbine pa naj plača kupec polovico, „Matica“ pa polovico, a če se ne odobri prodaja, naj se dovoli 3000 gld. za popravilo poslopja. O teh predlogih se je vnela daljša razprava, v katero so posegli dr. Tavčar, Prosenc, Grasselli, Plantan, Trstenjak, monsgr. Zupan, Poljanec in župan Hribar. V tej debati se je pojasnilo, da bi se po odborovem nasvetu hiša za manjšo ceno prodala, kakor jo je „Matica“ kupila, da je pri vseh takih kupčijah navada, da plača kupec vso prepisno pristojbino, da je na jemščina za prostore v „Matičini“ hiši prenizka, in da sedaj sploh ni ugoden čas za prodajanje hiš. Monsgr. Zupan je predlagal, naj se sploh opusti glasovanje in naj odloči prihodnji občni zbor, kateri predlog ni bil sprejet, pač pa predlog župana Hribarja, naj se stvar odstavi z dnevnega reda in naj se naroči odboru, da zasliši strokovnjake glede poprave fasade ter da vzame v pretres vprašanje, kako zvišati rentabiliteto „Matičine“ hiše, na prihodnjem rednem občnem zboru pa naj stavi konkretne predloge.

— „Bralec“ ali „bravec“? Seveda „bralec“; nastopne odločne izjave, ki so doslej došle prof. Ilesiču, kažejo jasno na „bralca“; med goriškimi zastopniki je tudi gosp. prof. Bežek, urednik „Ljub. Zvona“, ki je prvi začel pisati „bravec“, a ga zdaj gotovo pusti: — Velečenjeni gospod profesor dr. Fr. Ilesič v Ljubljani. Oziraje se na Vaš poziv v „Slovenskem Narodu“ z dne 17. rožnika t. l., izjavita Vam podpisana učitelja slovenščine na c. kr. gimnaziji v Celovcu, da sta tudi ona odločno in načeloma zlasti proti dvema točkama v Levčevem „Slovenskem pravopisu“, in sicer: a) proti § 410., kjer se zahteva, da naj pišemo odslej -avec, -avstvo namesto -alec, -alstvo (na pr. prebivavec, prebivavstvo, namesto dosedanjega prebivalec, prebivalstvo; in b) proti § 11., kateri zahteva, da se mora l pred soglasniki in na koncu besed izgovarjati kot v (u), na pr. ušu, deževno stovno mesto, namest ušel, deželno stolno mesto, da, celo pogorevec namesto pogorelec. — V Celovcu, dne 20. rožnika 1899. — Dr. Jakob Sket, c. kr. profesor, Ivan Scheinigg, ces. kr. profesor. — Velečenjeni gospod kolega! Goriški slovenisti smo sicer po večini že priletni možje, a nobeden še noče biti „bravec“, pač pa smo „bralci“ in „skalcari“. Jednako obsojamo prav odločno „rovatarski“ izgovor sonantnega l. Pozdrav! — Andr. Kragelj, za gimnazijo. Fr. Plohl, za c. kr. realko. V. Bežek, za učiteljske.

— „Učiteljski Tovariš“ je v zadnji številki ponatisnil nekaj, vse učitelstvo zasramujočih sestavkov iz „Slov. Lista“ ter jim dodal naslednji opombo: „Vse te „bombe“ na učiteljski stan je izpuštil gosp. Koblar v številki, ki je izšla 10. t. m. Komentar si napravi lahko sam in gotovo bo znal tudi vsakdo sam izvajati potrebne posledice napram temu gnusnemu, učitelstvu in novi šoli najbolj sovražnemu slovenskemu listu. Bedak bi bil vsakdo izmed nas, kdor bi kakorkoli podpiral take liste in tista društva in družbe, pri katerih ima ta nasprotnik „gospode“, ki je vedno lačna, tudi najmanjšo besedo!

— Zdravniška zbornica kranjska javlja, da se strinja z sedanjo regulacijo zdravniških služb pri okrajni bolniški blagajni ljubljanski, ter se boče drage volje odzvala vabilu omenjene blagajne, sodelovati pri sestavi službene pragmatike za blagajniške zdravnike.

— Družbi sv. Cirila in Metoda je uposlala te dni ženska podružnica „za Ruše in okolico“ 100 gld. z besedilom: „da je to dar narodnih žen in deklet, prebivajočih v znožji zelenega Pohorja“. Naj ta dar najmlajše naše podružnice z zelenih — toraj upabudnih višav in nižav bode v bodrilo vsemu Slovenstvu na okrog, Slovenci, vstrajajmo!

— Izlet „Sokola“ na Dobrovo bode, kakor smo že naznanili, v nedeljo, 25. t. m. Na Viču se pridruži „Sokolu“ viško-glinška čitalnica in tamburašijeni, „Slavec“, kateri tudi oddelek bratskega društva „Klavec“, katero je iz prijaznosti do „Sokola“ preloži svoj izlet, ki se minolo nedeljo ni mogel vršiti zaradi dežja. Ker je odbor oskrbel vse potrebno, da bo izlet zabaven, se je nadejati, da tudi člani z obilno udeležbo pokazuje svoje zanimanje, in se potem kmalu zopet priredi še kaki jednaki manjši izlet poleg določenih večjih dveh. Več o vzporedu pove poseben poziv, ki ga priobčujemo na drugem mestu.

— Valvazorjev spomenik. Piše se nam: Nameravalo se je postaviti ta spomenik pred muzejskim poslopjem in v to svrhu urediti ter razširiti ondotni trg, a stvar je zaspala. Bilo bi umestno, da bi se ta načrt že izvršil, ker baš s spomeniki zaslužnih naših mož se Ljubljana pač ne more ponášati pred svetom. To je menda dovelj znana istina!

— Pevskega društva „Ljubljane“ izlet v Tacenj je bil radi neugodnega vremena preložen in se vrši v nedeljo 25. t. m. Tega izleta udeleži se tudi kolesarsko društvo „Ilirija“ in mnogo drugega narodnega občinstva.

— Na katoliški podlagi. Iz Radeč pri Zidarem mostu se nam poroča: Res, lepe govornice se razširjajo o našem, na katoliški podlagi ustanovljenem društvu. Zdaj čujemo o sodbah, zdaj o slabem blagu, zdaj zopet o čem drugem. Blagor ljudem, ki imajo čast, biti pri takem društvu. Večina ima sicer vedno izgubo, a nekateri člani morajo le dobiček imeti, če ne drugi, vsaj tisti, ki so nekam sumljivo — odebelili. Tudi posli so zelo srečni. Vsak zapusti društvo s kakim lepim priimkom. Tudi poslovođa ima že svoj priimek. Dne 20. t. m. popoldan so ga odgnali v zapor, ker je pozabil, da je Bog za pomnožitev ljudij vstvaril Evo. In take reči se dogajajo v društvu, ki je ustanovljeno na katoliški podlagi!

— Konec šolskega leta in zrelostne skušnje. Na učiteljsku in z njim združeni vadnici se zaključijo tekoče šolsko leto dne 4. julija in se začne zrelostne skušnje dne 5. julija. Trajale bodo do 14. julija. Na višji in na nižji gimnaziji ter na realki se zaključijo šolsko leto dne 15. julija. Zrelostne skušnje bodo na realki od 30. junija do 4. julija, na višji gimnaziji pa od 8. do 22. julija. Na ljubljanskih ljudskih šolah se zaključijo šolsko leto dne 15. julija.

— Kres na Drenikovem vrhu bode jutri zvečer.

— Iz Toplic pri Novem mestu se nam poroča: V nedeljo se otvori park. Pri tej priliki se priredi veselica, na kateri bode sodelovala novomeška godba. Popoldne bo godba svirala na trgu, potem pa priredi koncert v parku, kjer se priredi tudi streljanje na dobitke in razna druga razveseljevanja. Ako bi bilo vreme slabo, se vsa veselica preloži.

— Požar. Dne 19. t. m. se je šestletni sin gostilničarja Franca Škrjanca v Redici v kamniškem okraju igral pri domačem kozolcu z žvepljenkami in užgal kozolec. Ogenj se je hitro razširil in upepelil kozolec, skedenj in tri, s pridelki napolnjene šupe. Škoda znaša 1850 gl. Brezbriznost kmetskega ljudstva je že čudovita. V Švici je na pr. strogo prepovedano nositi vžigalice v žepu, če niso shranjene v škatlici od kovine, in plača globo 10 frankov, kdor proti temu ravna. Stariši, katerih otroci imajo vžigalice, plačajo 12 frankov globo. Pri nas pa, dasi veliko večino požarov otroci povzročijo, ne poneha stara indolentnost in se otrokom brezskrbno dajo žvepljenke.

— Premovanje konj na Sp. Štajerskem bo: dne 8. julija v Radgoni, dne 10. julija v Ljutomeru, dne 11. julija v Ptuj, dne 14. julija v Celju, dne 15. julija v Mozirju in dne 17. julija v Brežicah.

— Ubijalka — oproščena. Pred mariborskimi porotniki stala je te dni Marija

Dočvar, 45 let stara vdovela posestnica iz Breznice v slovenjebistriškem okraju in Josip Žveglja, 41 let stari oženjeni viničar iz Sterjancev. Obdolžena sta bila, da sta dne 13. novembra 1888. leta v Breznici ubila Antona Dočvarja, soproga obtoženke Marije Dočvar in tasta obtoženca Josipa Žveglja. Ta je pri obravnavi priznal, da sta se Marija Dočvar in njen mož rečeni dan močno sprla, in da je Marija Dočvar šla iz sobe po sekuro ter z njo moža ubila. Ta izpoved se je izkazala kot resnična. Porotniki so soglasno zanikali vprašanje glede umora, pač pa potrdili vprašanje, da je Marija Dočvar kriva, da je ubila svojega moža. Sodišče je vzlic temu pravo reku porotnikov obtoženko oprostilo in sicer zategadelj, ker je prišla vsa stvar šele začetkom tekočega leta na dan; ker je torej od storjenega uboja preteklo že deset let, je hudo delstvo valed zaslanja ugasnilo.

* Umetno vezenje s stroji. Umetnost vezenja so poznali že stari narodi, toda šele v minolem stoletju je postalo vezenje domača umetnost. L. 1629. je iznašel Heilmann v Alzaciji stroj za plosko vezenje ter povzdignil s tem obrt vezenja. Danes pa imamo že tako izborne stroje, da se izdelki, katere napravijo stroji, ne ločijo od izdelkov, katere naredijo roke. Najizvrstnejše stroje izdeluje vsekakor tvrdka Singer in tovariši. Ti stroji združujejo šivalno in vezilno delo. Tvrdka je poslala v razna mesta svoje učiteljice, ki so podučevale brezplačno v vezenju na Singerjevih strojih. Zlasti lahko se je naučiti vezenja na takozvanem Singerjevem C. B. F. stroju, s katerim je možno napraviti najkrajše dela. To dokazujejo razstave del, katere so napravile učenke na teh strojih, ki se morejo brez težave rabiti tudi kot šivalni stroji.

* Jagode škodljive. V londonskem medicinskem listu „Nature“ trdi neki zdravnik, da povzroča uživanje jagod — putiko. Na to mu odgovarja neki naravoslovec, da je Linné, baš ko je imel putiko, jedel veliko jagod ter vsled tega ozdravel.

* Samomor komponista. V Lvovu se je ustrelil s samokresom kompozitor Žiga Radiszewski, sin vseučiliškega profesorja Radiszewskega. Samomorilec je bil že dlje časa bolan na živcih.

* Umor in samomor. V Pruchni je ustrelil železniški oskrbnik svoja dva otčka in še samega sebe. Vzrok temu postopanju je neznan.

* Perzijski šah. Perzijska vlada na Dunaju prekora poročila angleških listov, da je šah bolan. Ako bi bil šah res bolan, bi ne mogel iti njegov minister zunanjih zadev, Mohsin Khan Muschin Dovlet, na počitnice.

* Smrtonosni muhi. V Schärdingu je prišel neki deček domov in povedal, da ga peta grozno boli. Ko so pregledali domači ljudje dečkovo nogo, ni bilo ničesar zapaziti. Kmalu zatem je začela noga otekati. Če bi ne operirali dečkove noge, kar se je zgodilo v najskrajnejšem času, bi lahko deček umrl vsled ostrupljenja krvi. — Nedavno pa je umrla v bližnji farni vasi Andorf neka deklica vsled muhinega pika.

* Duhovnik morilec. V Alessandriji je bil pred nekaj dnevi obsojen župnik Berzone na sedemnajst in pol leta zapora, ker je umoril kmetico Bonzi, katere mu je grozila z menda opravičenimi sumničenji. Udaril jo je s kladivom po glavi ter nje truplo zagnal v neki jarek. Pred sodiščem ni hotel župnik ničesar govoriti.

* Največji vseh pri ženstvu imajo baje igralci-komiki. Neki francoski zdravnik se je veliko bavil s tem vprašanjem ter je prišel do tega zaključka. Za komiki pridejo takoj na vrsto poročniki, od katerih zmaga 90 od 100, dočim ima samo 5% višjih častnikov pri ženskah vseh. 80% žensk se zaljubi v pisatelje in slikarje, 50% v žurnaliste in arhitekte, v pesnike se zaljubi 30%, žensk, v zdravnike, glasbenike in dramatikarje pa se zaljubi od sto žensk baje samo — deset.

* Princesinja Chimay in cigan Rigo stanujeta v nemškem hotelu „Abbas“ ter se prav izvrstno zabavata s svojimi prijatelji. Princesinja Chimay hoče ostati stalno v Kairu ter hoče kupiti od Boggos paše Nubara njegov prekrasni dvorec. Chimay ima na leto 150.000 frankov dohodkov, ka-

tere ji nakazuje njen ujec v Chicagu vsaki četrtek. Sicer pa je Chimay že precej izgubila svojo lepo zunanost ter je postala bolj suha. Zato pa se ne kaže menda več v — živih slikah!

* Nesreče na morju. Na Baltiškem morju se je dogodilo zadnje dni vsled goste megle veliko nesreč. Ladije so butale ob skalovje in druga ob drugo, vsled česar se jih veliko potopilo. Največjo škodo ima parnik „Artushof“ v katerega je radi neprodorne teme sunil južno od Skagena v parnik „Mauritius“. Ladija je zelo poškodovana; tudi deset oseb je utonilo.

* Vremensko proročanje na pošt-nih škrinjah. V mestu Montgemery v državi Alabama je videti v novjšem času na vsaki poštni škrinji tudi proročanje vremena vsakega dne posebej. Sluga, kateri pobira pisma, natakne obednem tudi vsaki dan novo vremensko karto.

* Vročina v New-Yorku je pričela s pasjim tednom. Mesto trpi vsled strašne vročine pomanjkanje vode; tudi so se pojavili mnogi slučajji solničarice. Vsled suše se je podražilo vse sočivje za 50%, kar občutijo največ ubožnejši stanovi. Centralni park se je ves posušil.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 22. junija. Cesar je že skoro popolnoma okreval.

Dunaj 22. junija. Imenovani so: sodni pristav v Sevnici Jos. Sterger svetniškim tajnikom v Mariboru, sodni pristav v Pliberku Anton Appelmann okrajnim sodnikom v Podkloštru, sodni pristav v Šmarju dr. Viljem Janežič svetniškim tajnikom v Mariboru in sodni pristav Jos. Martinak v Šmohorju svetniškim tajnikom v Celovcu.

Dunaj 22. junija. Podpredsednik najvišjega računskega dvora grof Anton Pace je pomaknjen v tretji činovni razred.

Dunaj 22. junija. Včeraj je tukaj izšla brošura, katero je pisal neki poljski „državnik“. Pisatelj zahteva, naj se razbije desnica in naj se Poljaki porazumejo z Nemci. Obče se sodi, da je to brošuro spisal poljski poslanec Rutowski, ki se že od nekdanj poganja za združenje Poljakov z Nemci.

Dunaj 22. junija. Kardinal Missia je v spremstvu papeškega gardista Peccija prišel danes sem. Papeški delegat Celli pride jutri zjutraj.

Dunaj 22. junija. Nuncij Taliani priredi dne 29. t. m. na čast novemu kardinalu Missii gala-diné.

Dunaj 22. junija. Nedeljske demonstracije socialnih demokratov proti krščanskim socialistom se hoče udeležiti tudi del meščanstva. Za to demonstracijo se delajo velike priprave.

Praga 22. junija. Kardinal nadškof Schönborn je v Falknovu nevarno obolel, in so ga morali prenesti v Prago.

Črnovice 22. junija. Rumunski državni in deželni poslanci imajo že več dni posvetovanja o svoji nadaljni taktiki. Rumuni so jako nezadovoljni s sedanjim bukovinskim deželnim predsednikom, kar se je pokazalo v zadnjem zasedanju deželnega zbora, in to je povod, da hočejo izstopiti iz desnice.

Budimpešta 22. junija. Zbornica nadaljuje danes razpravo o nagodbi. Bržčas bo danes tudi ministrski predsednik Széll govoril. Razprave se utegnejo zelo zavleči, ker kaže, da hočejo člani opozicije o vsaki predlogi obširneje govoriti. Komjathy je včeraj skoro štiri ure govoril. Po vseh pripravah se sodi, da bo razpravi o nagodbi šele meseca julija konec.

Carigrad 22. junija. Vlada je zastopnikom velesil poslala noto, v kateri jim naznanja izid „preiskave“ glede zadnjih bojov na srbsko-turški meji.

Pariz 22. junija. Položaj je še vedno neizpremenjen. Zdaj se sodi, da sestavi novo ministrstvo vnder Waldeck-Rousseau, v ministrstvo pa Bourgeois ne vstopi.

Berolin 22. junija. „Kölnische Zeitung“ naznanja važne premembe v nemški vladi in razpust državnega zbora.

Berolin 22. junija. „Localanzeiger“ poroča, da so francoski organi zasačili na ladiji „Firebly“ 3000 pušk, namenjenih za Orleaniste.

Fatalist.

(Ruski spisal Ivan Turgenjev.)
(Dalje.)
VIII.

Hitro se oblečem in hitim s Teglevom na prosto. Na drugi strani ni bilo nobene hiše nasproti kočje; bila je tu nizka, tu in tam raztrgana meja, za katero se je precej strm breg spuščal doli v ravnino. Še vedno je bilo vse zavito v meglo in na dvajset korakov se ni moglo več ničesar razločiti.

Prekoračiva mejo in postojiva za njo. „Tukaj je“, reče Teglev in glava se mu sklone na prsi. „Bodite popolnoma mirni, ne črhajte besedice in poslušajte!“

Poslušam pazljivo, ali razven šepetanja koje je imenoval dihanje noči, nisem mogel ničesar čutiti. Zdaj pa zdaj se spogledava, ne ganivši se z mesta nekaj trenutkov in že sva hotela dalje...

„Ilja!“, zakliče tih glas, kateri je do zdevno prihajal izza meje.

Pogledam Tegleva, a on menda ni čul ničesar in glava mu je še vedno sklonjena na prsi.

„Ilja... ali Ilja!“ začul se je zopet, in zdaj ne koliko jasneje in glasneje, dalo se je celo razločiti, da je ženski glas.

Stresneva se oba in spogledava. „No“, spregovori Teglev tiho. „Tudi sedaj še dvomite?“

Mirno odvrnem ravno tako tiho: „To še ne dokazuje ničesar. Najprej je treba pogledati, ali je kdo tam. Morda je kak šaljivec...“

Skočim čez mejo in grem v smeri, od koder je prišel glas, kolikor sem mogel presoditi.

Čutil sem, kako so se mehka tla udirala pod menoj; dolga vrsta kolov se je gubila v megli. Bil sem na nekem vrtu. Ganilo pa se ni nič, ne pred menoj ne okrog mene. Zdelo se je, da vse mirno spi. Stopim še nekaj korakov dalje.

„Kdo je?“ začnem nenadoma ravno tako prodirajoče klicati kakor Teglev.

Frrr! Baš pred mojimi nogami je sfrfetala prestrašena prepelica in letela naravnost kakor krogla. Nehote sem se stresnil... kako otroče! (Dalje prih.)



Bratje Sokoli!

Popoldanski izlet na Dobrovo

bode
v nedeljo, 25. t. m.

V spored: Ob 1/2. uri popoldne se zbirajo Sokoli v popolni društveni obleki v telovadnici v „Narodnem domu“, ter odkorakajo ob 2. uri z zastavo in trobentami do Viča, kjer se pridruži bratsko društvo Viško-Glinška čitalnica in oddelek pevcev bratskega društva „Slavec“. Po senčnati poti korakajo vsa društva skupno do Dobrovo, kjer bode v gostilni g. Suhadolnika (pri mežnarju)

prosta zabava z ljudskimi igrami, petjem, tamburanjem itd.

Ob 8. uri odkorakajo Sokoli peš nazaj v Ljubljano.

K prav obilni udeležbi vabi vse člane in prijatelje „Sokola“ z bratskim: Na zdar! cdber.

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Stalno omizje pri „Roži“ v Ljubljani v proslavo godovnice lepe Lojzice (20 K). — Gosp. Peter Mayr v Kranji 1000 vinarjev (10 K), neko odklonjeno darilo na vrtu Mayrjeve gostilne v Kranji. — Skupaj 30 K. — Živeli darovalci!

Za Prešernov spomenik: Gosp. Ljudevit Kaplja v Dolenji vasi pri Zagorji 1 K 20 v. kot preostanek naročnine. — Živio!

Za „Učiteljski konvikt“ v Ljubljani: Iz Kranja namesto venca na krsto umrlega šolskega voditelja v pok. v Ljubljani gospoda Leopolda Belarja, gospodje: Peter Mayr 5 gld., A. Lavrenčič 2 gld., L. Poljanec 1 gld., Janko Sajovic 50 kr., X 50 kr., Vilibald Rus 1 gld., dr. Žmavo 50 kr., Marija Mayr 5 gld., C. Florian 1 gld., dr. Šavnik 3 gld., Vinko Majdič 3 gld., dr. Prevč 1 gld. 50 kr., Ciril Pirc 2 gld., Fr. Luznar 50 kr., M. Pajk 50 kr.

Avstrijska specijaliteta. Na želodcu boleha-jočim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJSKA TUCHLAUBEN 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zasnovan za varnostno snamko in s podpisom. — Direktna pošiljatev ne pod 2 škatljici. 5 (59-8)



katero priredi od dne 30. do 25. junija 1899 v svoji prodajalnici v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Ob enem se bodo tam izvajala vsa ta dela s stroji, da se jih pokaže, kako delajo.

Dalje so združeni s tem brezplačni poučni tečaj, ki obsegajo vse od navadnega šivanja do umetelnega vezenja, ki se tudi potem nadaljujejo do popolne izurjenosti.

Za obilen obisk in udeležbo pri pouku proseč, se Vam priporočamo

z velespoštovanjem

Singer Co. del. dr.

Prejtna firma: G. Neidlinger.

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe:

Posedstvo vlož. št. 96-98 kat. obč. Lipo-
glav in vlož. št. 273 kat. obč. Laniše, cenjeno
2372 gld., 200 gld., 380 gld. in 200 gld., dne 24. ju-
nija v Ljubljani.

Zemljišča vlož. št. 5 in 51 kat. obč. Cir-
nik, cenjena 737 gld. in 200 gld., in zemljišče vlož.
št. 70 kat. obč. Lankov, cenjeno 1305 gld. 75 kr.,
oba dne 27. junija v Mokronogu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. junija: Adela Pfeifer, poštna odpra-
viteljica, 29 let, Poljanski nasip št. 23, jetika. —
Jožef Ravnikar, železniški uslužbenec, 50 let, Du-
najska cesta št. 23, srčna hiba. — Oskar Wille,
železniškega sluga, sin, 14 dni, Vodmat št. 44,
življenjska slabost.

Dne 20. junija: Fran Elsner, fin. uradnika
sin, 10 mes., Gorupove ulice št. 4, ošpice in pljuč-
nica.

V deželni bolnici:

Dne 17. junija: Anton Sernel, tesar, 26 let,
prisad.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 m. Srednji srčni tlak 736.0 mm.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
21.	9. zvečer	729.1	17.8	sl. zahod	oblačno	
22.	7. zjutraj	727.0	18.6	sr. zahod	skoro obl.	
	2. popol.	727.3	22.6	sr. zahod	del. jasno	1.2 mm

Srednja včerajšnja temperatura 18.4°, nor-
male: 18.4°.

Dunajska borza

dne 22. junija 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	100		05	
Avstrijska zlatna renta	119		55	
Avstrijska krona renta 4%	100		15	
Ogerska zlatna renta 4%	119		05	
Ogerska krona renta 4%	96		05	
Avstro-ogerske bančne delnice	917		—	
Kreditne delnice.	354		50	
London vista	120		45	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		92 1/2	
20 mark	11		78	
20 frankov	9		55 1/2	
Italijanski bankovci	44		55	
C. kr. cekini	5		67	

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA
MAKS VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3.
Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Mlad komi

izurjen v trgovini z mešanim blagom, želi
čim preje službo premeniti.

Blagovoljne ponudbe pod V. 68 poste
restante Kamnik na Kranjskem. (160—1)

Vsa kolesarska popravila

izvršujejo se najceneje, najsolidneje in najtočneje

v novourejeni mehaniški delavnici

podpisane tvrdke

(948—6)

na Rinski cesti št. 9.

Istotam vežbališče in dobro urejena izposojevalnica koles.

Kavčič & Gorjanc

zaloga koles in prodaja potrebščin: Gradišče št. 2.

Naznanilo.

S tem slav. p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem pod firmo

Jakob Janež

stavbenik vodnjakov — Sv. Petra cesta št. 16

začel samostojno izvrševati vsa vodnjaška stavbinska dela ter prevzemam
tudi polaganje lesenih in železnih cevij za vodovode.

Priporočujoč se slavnemu občinstvu, da se pri napravi vodnjakov itd.
blagovoljno ozira na-me, bilježim

z vsem spoštovanjem

Jakob Janež

vodnjaški mojster.

(1104—3)

Notarski kandidat

želi premeniti službo.

Kdo? pove upravništvo „Slovenskega
Naroda“.

(1161—1)

Učenca

iz dobre hiše za sedlarsko obrt vsprej-
mem takoj.

Bazinger

Poljanska cesta št. 26.

(1124—3)

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga do
Trbiča. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbič,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v
Aussee, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc,
na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj
osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez
Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko;
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno,
Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni
vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal
v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost,
Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v
Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik
ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo.
— **Proga iz Novo mesto in v Kodeljevo.**
Osebni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m.
popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod**
v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiča. Ob
5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Am-
stetten, Solnograda, Lince, Steyra, Isla, Ausseea,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri
56 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob
11. uri 17 min. popoldne osebni vlak z Dunaja
via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella
ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince,
Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni
vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca,
Franzensfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih
varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja,
Budejevic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pon-
tabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta-
Krope. — **Proga iz Novoga mesta in Ko-
deljeva.** Osebni vlaki: Ob 8. uri 31 m. zjutraj, ob 2.
uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. —
Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri
23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri
50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le
ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano**
d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 58 m. zjutraj, ob
11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9
uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in
praznikih. (1)

Usnjarija

s patentom, z vso potrebno opravo, stano-
vanjem in vrtom v Kamniku na Kranjskem,
se takoj v najem odda, po dogovoru tudi
proda. — Več se izve pri trgovcu Alojziju
Cerarju istotam. (1122—2)

Košnja se dá v najem

na travniku blizu 3 oralov v mestnem
okrožju.

Natančneje se izve pri dr. L. Jenko,
zdravniku, Jurčičev trg. (1146—2)

Na prodaj je jednonadstropna hiša v Zalcu

kjer je središče kupčije južno-štajerskega
hmelja in kjer se nahaja v bližini 5 tovarn
in 4 rudokopi. V hiši, katera ima 3 sobe,
salon, kuhinjo, shrambo, veliko prodajalnico
z opravo, 4 skladišča, kleti itd., se nahaja
stara, dobro razvita trgovina z mešanim
blagom, železom, janitom in smodnikom,
tobakom in žganjem na drobno itd. Vse je
v najboljšem stanu. — Le redek je slučaj,
da se proda pod tako ugodnimi plačilnimi
pogoji tako ugodno ležeča trgovska hiša.

Kupci se blagovoljno oglašiti do dne
1. julija t. l. pismeno ali ustmeno pri Ivanu
Kač-u v Zalcu. (1145—2)

Glasbila

violine
citre
kitare
tribila



iz plo-
čevine
in
lesa

Adolf Stowasser in sin
v Gradcu.

Najboljša kakovost. — Nizke cene.
Nov cenik prosto in brezplačno.

Trgovski pomočnik

obeh deželnih jezikov zmožen,

se vzprejme v trgovino s pa-
pirjem in pisalnim orodjem.

Pogoj je, da vsaj deloma pozna to
stroko. — Več pove upravništvo „Sloven-
skega Naroda“. (1156—1)

Na prodaj je stekleni salon

pripraven za vrt ali gostilno.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega
Naroda“. (1150—2)

Modro galico

(bakreni vitrijol) (21—141)

za škropljenje trt
oddajata se izpod dnevne cene

Kavčič & Lilleg
v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Tovarna

v mestu blizu kolodvora, z vodno silo, s
stanovanjem, z vsemi stroji, pripravami in
blagom ter z vsemi odjemalci blaga vred,
v prav dobrem stanju, dobro napredujoča
z izdelovanjem, se radi preseljenja po pri-
merni ceni takoj proda.

Natančne poizvedbe pri
Fran Dobré-tu v Kranju.

Sprejmeta se takoj (1125—3)

krojač in čevljar

ki znata delati prodajalniško moško obleko in
obutev.

Več pové M. GORIŠEK, Raka, Dolenjsko.

Samo še do 1. julija traja

razprodaja

pod nakupno ceno zaradi popolne opustitve trgovine

A. Eberhart-u, Kongresni trg št. 6. (1155—1)

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke

zarezane strešne opeke

(Strangfalzriegel) rudeče in črne, z zraven spadajočo

stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitiga železa

lončene peči in štedilnike

lastnega izdelka

Roman-cement

lastnega izdelka

Dovški portland-cement

kakor vse v stavbino stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

(872—12)